

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

Сучасна система управління передбачає розмежування концептуальних підходів до менеджменту підприємства у розрізі: 1) тактичних рішень; 2) стратегічних векторів.

Система управлінського обліку в результаті еволюційного виділення функціонального напрямку – стратегічного управлінського обліку, як стверджує професор Бруханський Р. Ф. потребує уточнення базових теоретико-методологічних засад, зокрема функцій [2, с. 7].

Вказану парадигму розвитку облікової системи підтримують й інші науковці, зокрема Алібеков Ш. І. та Ібрагімова А. Х. з метою підвищення ефективності управлінських рішень довгострокового характеру пропонують застосовувати модель інформаційного поля стратегічного управлінського обліку [1, с. 125].

Значну увагу цій проблематиці приділяє Царук В. Ю., розглядаючи стратегічні вектори розвитку обліку й аналізу з позицій корпоративного управління [3, с. 92-100; 4, с. 15-25].

Погоджуємося з позицією цих та інших науковців, що система бухгалтерського обліку, реалізуючи базову місію та формуючи відповідальність за інформаційне забезпечення бізнесу, повинна фокусуватись на задоволенні актуального спектру потреб користувачів інформації. Тому, враховуючи періодичні зміни інформаційних запитів системи управління, обліково-аналітична система підприємства для формування якісного підґрунтя забезпечення прийняття ефективних управлінських рішень і налаштування контролю за їх виконанням повинна вносити своєчасні зміни до технології обробки облікової інформації.

Розвиток новітніх інформаційних запитів менеджерів є основою подальшого розвитку й удосконалення управлінського обліку як основного інформаційного джерела обґрунтування та прийняття управлінських рішень тактичного й стратегічного змісту.

Динамічний сучасний бізнес трансформує інформаційні потреби системи управління і змушує розглядати окремо, хоча й у взаємозв'язку, тактичні оперативні цілі підприємства і стратегічні напрями розвитку. Класичний бухгалтерський облік не спроможний справитися з цими викликами. Тому ми спостерігаємо факт виділення нового функціонального напрямку – стратегічного управлінського обліку, який постійно потребує уточнення базових теоретико-методологічних основ і положень. На думку багатьох науковців, основною проблемою стратегічного управлінського обліку є відсутність виділення й обґрунтування властивих йому функцій. Тому власне й тривають дискусії в наукових колах, які формують дві думки: 1) стратегічний управлінський облік володіє спектром функцій як бухгалтерського обліку, так і управлінського обліку, тому не передбачає потреби внесення будь-яких змін; 2) стратегічний управлінський облік як основний базис інформаційної підтримки прийняття стратегічних управлінських рішень повинен застосовувати свої, власні, характерні лише для нього специфічні функції.

Список використаних джерел

1. Алибеков Ш. И., Ибрагимова А. Х. Стратегический учет в системе управления нефтегазодобывающим предприятием. Бухгалтерский учет. 2012. № 7. С. 124-125.

2. Бруханський Р. Ф. Ідентифікація специфічних функцій стратегічного управлінського обліку. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2020. Випуск 1. С. 7-18. DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2020.01.007>.

3. Царук В. Ю. Сутність корпоративного управління: облікові аспекти. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2018. Випуск 3-4. С. 92-100

4. Царук В. Ю. Історичні засади розвитку бухгалтерського обліку як елемента системи корпоративного управління. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2019. Випуск 1-2. С. 15-25.